

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOME BUSTEBERG

blijspel in drie bedrijven

door

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr.2373

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1997/220/15
ISBN 90-385-0489-6

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames - 5 heren)

Dolf : Homebewoner en oud-militair (± 65 jaar)

Tonton François Bustebèrge : Homebewoner en oom van Marie Belle Bustebèrge (60 jaar)

Philomène : homebewoonster (60 jaar)

Marie Belle Bustebèrge : directrice van het home. (40 jaar)

Dokter Jean Philippe Stiers : geriater en echtgenoot van Marie Belle (tussen 30 en 50)

Adam : tuinier van het home (25 à 30 jaar)

Rosanne : verpleegster (40 jaar)

Elisa : verpleegster (25 à 30 jaar)

Eva : dochter van Rosanne (15 jaar)

Filibeer : postbode (onbepaald)

KORTE INHOUD

Homebewoner en oud-militair Dolf zijn vroegere vechtlust geraakt stilaan zoek als de medebewoonster Philomène in zijn buurt komt. Hij moet een naoorlogse strijd leveren om uit haar buurt te kunnen blijven. Tijdens zijn vlucht poging stemt hij erin toe, de kamer te delen met de oom van de directrice. De geaardheid van oom François lijkt in aanvang toch zeer twijfelachtig. Dolf, evenwel ven geen kleintje vervaard, voelt zijn militaire adrenaline fel stijgen. Home Busteberg blijkt nu echt niet het rusthuis bij uitstek te zijn. Dat ondervinden zowel de geriater Dr. Stiers als diens echtgenote Marie Belle Busteberg. Laatstgenoemde is niet alleen uit op het kapitaal van haar oom doch wil ook een aards paradijs scheppen met Adam, de tuinman. De beide verpleegsters trachten de zorgen te verzorgen. Maar het duo Dolf en François rekenen op de hulp van de postbode Filibeer. Terwijl ze op zoek zijn naar hun derde jeugd, komt Eva eventjes roet in het eten gooien van Adam. Is de uitdagende Philomène dan echt de enige die haar rust zal genieten in Home Busteberg?

EERSTE BEDRIJF

DECOR

De inkom hall van een home.

Op de achtergrond van dit decor ziet men duidelijk centraal het embleem van het home "Busteberg". Achteraan links gaat men naar de tuin en dat is tevens de ingang van bedoelde home. Achteraan rechts, leidt naar de diverse verdiepingen van homekamers. Op het decor rechts vooraan is een transparante bureauruimte zichtbaar van het dokterskabinet. Links ten opzichte van het podium ziet men enkele zetels, stoelen of tafels welke de recreatieruimte uitmaken van bedoelde home. Er kan aldus ook een televisietoestel staan. Het mag dus een recreatieruimte zijn van de home-bewoners. Dit decor biedt de mogelijkheid om in het tweede bedrijf praktisch gewisseld te kunnen worden. Het bestaande transparante dokterskabinet, wordt dan door niet-transparante delen vervangen en wordt zo de beide badkamers van de woonruimte of kamer van het duo Dolf/Ton-ton François. De achterwand wordt dwars afgesneden door een voorliggende achterwand van de kleinere kamerruimte voor het tweede bedrijf.

INLEIDING

(Wanneer het doek opent, ziet men dat het podium nog duister is. De opkomende nachtverpleegster, steekt diverse lichtbronnen aan, dit in de inkom hall van het home. Voor het dokterskabinet ziet men een veldbed. Op dit veldbed ligt een persoon. Deze is volkomen gehuld in zijn slaapzak. De slaapzak in kwestie, alsmede het veldbed zijn van kaki kleur. De slaapzak is er een met kap zodat deze volledig het aangezicht kan verbergen van de onbekende persoon welke erin slaapt. Men kan eventueel enkel de ogen zien van deze persoon. De nachtverpleegster heeft een schijnbaar vermoeden, wie er in deze slaapzak zit. Ze begeeft zich op de tenen in de

richting van het veldbed. Ze zet een denkbeeldige trompet aan de mond en blaast op militaristische wijze de slapende persoon wakker. Er komt enige twijfelachtige beweging in de slaapzak. Men hoort ontevreden gegrom uit de slaapzak komen...)

ROSANNE : Wel korporaal! Zijt ge moeten vluchten voor Philomenneke? Is ze in den aanval gegaan vannacht? Het moet erg geweest zijn dat ge uw slaapzak moeten uithalen hebt. En toch heb ik het gevoel dat ge u eenmaal zult moeten overgeven.

(Er komt enkel wat gegrom uit de slaapzak.)

ROSANNE : Zeg Dolfke, dat is niet goed voor uw artrose, op zo'n smal bedje slapen.

(Er komt terug zenuwachtig gegrom uit de slaapzak.)

ROSANNE : Op uw leeftijd is enige bewegingsvrijheid in het bed ook zeer nuttig. Ja, ik weet het wel, den 'Blauwe Engel' is uw Berthaatje zaliger niet. Maar vluchten is het allerlaatste voor een militair, dat hebt ge zelf nog gezegd.

(Er komt nog meer beweging in de slaapzak.)

ROSANNE : Kom... tijd om in houding te staan korporaal. Wacht... ik zal eens aan uw voeten kittelen nu ge uw combat-shoes niet aan hebt.

(Ze doet het, en de persoon komt in zijn slaapzak gehuld, in een zittende houding te zitten op zijn veldbed. Hij begint te schokken van het lachen. Zijn aangezicht komt vrij en de verpleegster ziet dat het niet Dolf de korporaal betreft maar dokter Stiers.)

ROSANNE : Oh... pardon, dokter Stiers. Ik dacht dat het Dolfke was.

DR.STIERS : Euch... ja... ik heb de korporaal zijn veldbed gebruikt vannacht.

ROSANNE : Nogmaals excuseer dokter, ik wist niet dat ge ook nachtdienst deed.

DR.STIERS : Eh... 't is te zeggen... nachtdienst neen... juist een woordje met mijn liefallige echtgenote, ons werkgeefster.

ROSANNE : Ja maar met... serieuze gevolgen zie ik.

DR.STIERS : Hoe bedoelt ge?

ROSANNE : Ha ja... dat ge zo direct het oorlogsmateriaal van Dolfke moest gebruiken.

DR.STIERS : Ja Rozanneke, in de beste families valt er al eens een woordje, maar in de mijn leidt dat onmiddellijk tot een oorlog.

ROSANNE : Daarom, lang leve de vrijheid van de vrijgezel!

DR.STIERS : Alhoewel, het huwelijk heeft ook zijn schone kanten, maar bij mij is dat meer een vicieuze cirkel aan het worden.

ROSANNE : Het huwelijk... 'n cirkel met schone kanten?? Tracht dat toekomstbeeld maar over te brengen bij de vrijgezellen.

DR.STIERS : Van kant gesproken, dat bed moet hier rap aan de kant voor er iemand binnen komt.

ROSANNE : Alleen al in zo een klein bedje slapen, dat zou niets voor mij zijn.

DR.STIERS : Ja met zijn tweetjes zou het inderdaad gezelliger zijn.

ROSANNE : Hm... dokter, hoor ik de haan niet kraaien?

DR.STIERS : Nee Rozanneke, het is mijn maag die ge hoort grollen.

ROSANNE : Ha ja, ik begrijp het. Ge hebt honger, ge wilt iets tussen de tanden steken.

DR.STIERS : Ja en ook iets om mijn mondje te spoelen.

ROSANNE : Wat kan ik u aanbieden?

DR.STIERS : (*kijkt naar Rosannes boezem*) Hm... karnemelk... ja, warme karnemelk.

ROSANNE : Babeure!!!

DR.STIERS : Ja babeure, parce que je n' ai pas peure.

ROSANNE : Hm.... ja... ik ga er om en ik zal een boterkoekje meebrengen.

(Men hoort ondertussen iemand aankomen met wandelstok. Het is Dolf de korporaal, de oude militarist.)

DOLF : (*Roept*) Infirmière!!! Infirmière!!!! Ik ben bestolen!!! (*ziet de dokter*) Och, dokter ik wist niet dat gij hier al waart.

DR.STIERS : *(verveeld)* Ha ja... goede morgen korporaal.

DOLF : Hebt ge de vroege of zijt ge buiten gevlogen?

DR.STIERS : Neen... Ik ben enkel wat vroeger opgestaan.

DOLF : *(Ziet zijn veldbed en slaapzak en zegt verontwaardigd)* Ja maar.. ge zult nog veel vroeger mogen opstaan om mij te kunnen bestellen

DR.STIERS : Wat wilt ge daarmee zeggen?

DOLF : Mijn zicht is wel niet meer honderd procent maar mijn veldbedje en mijn slaapzak herken ik uit de duizend. Foei!!! Dat voor een dokter die al zo veel profiteert van ons pensioen.

DR.STIERS : Dolf... ge hebt het verkeerd voor.

DOLF : Kom gij!

DR.STIERS : Gij schijnt mij precies niet te betrouwen?

DOLF : Meneer den dokter, ik stel enkel vast. Ik weet hoe groot dat mijn pensioen is. Ik weet ook wat er mij nog iedere maand overschiet. En wat ik heel zeker weet, is dat dit hier mijn veldbedje en mijn slaapzak zijn. Ik ruik het aan mijn motteballen.

DR.STIERS : Luistert, Dolf... ik heb dat alleen maar gebruikt voor een noodgeval. Vraag het maar aan de nachtverpleegster.

DOLF : Och lala!!! 't Zit hem zo.

DR.STIERS : Hm... Dolfke, ge hebt het verkeerd voor.

DOLF : Zeg, ik ben ook jong geweest en ge kunt gerust zijn, mijn veldbedje heeft 'n oorlog meegemaakt, het kan tegen een stootje.

DR.STIERS : Maar enfin Dolf, waar zit gij met uw gedachten?

DOLF : Daar waar gij ze verloren hebt met de nacht verpleegster. Maar wees gerust, ik kan zwijgen als het moet.

DR.STIERS : Luistert eens hier... of liever... zwijg maar... de nachtverpleegster is daar, want anders...

DOLF : Jaja... ik weet het, "de dood met de kogel". Militair geheim

ROSANNE : Voila! Boterkoekjes en warme babeure (Karnemelk) om op uw positieven te komen. *(Ze ziet Dolfke)* Wat scheelt er met u? Zo vroeg op, hebt ge de oorlogssirene gehoord?

DOLF : *(Kijkt met bewondering naar Dr.Stiers)* PROFICIAT!! Ge doet uw naam alle eer

aan dokter Stiers.

DR.STIERS : Dolf.. Alstublieft!!!

ROSANNE : (*Richt zich tot Dolf*) Wilt ge ook een boterkoekje en een kopje warme babeure? Dat beurt de mens op, na de nacht.

DOLF : Amaai!!! De moderne tijden. Mijn Berthaatje zaliger gaf mij 's morgens een tas haveremoutpap met een ei in geklutst. Geloof mij, dat is veel beter om de sirene te laten loeien.

DR.STIERS : (*Voelt de penibele situatie aan*) Hm... Dolf.. zoudt ge niet beter op Uw kamer Uw ochtendgymnastiek doen gelijk 'n goede militair?

DOLF : Hihihii!!! Doet ge niet mee? Ge kunt misschien uw sport-brevet behalen. Ik ben getuige dat ge de nachtproef al doorstaan hebt. Hihihii!!!

ROSANNE : Korporaal, mag ik eens meelachen. Ik versta er niets van.

DR.STIERS : Och Rozanneke, hecht daar niet teveel belang aan. Binnenkort zullen we nog 'n seniliteitspremie mogen aanvragen voor Dolf.

DOLF : Met 'n premie ben ik niets. Ge zoudt mij beter laten verhuizen van het eerste verdiep. Hoe verder ik uit de buurt van Philomène ben, hoe beter.

DR.STIERS : Wees gerust, ik zal daar wel eens een oplossing voor zoeken.

ROSANNE : Kom korporaal, neemt u een boterkoekje mee.

DOLF : Neen... na mijn kniebuigingen eet ik dan nog liever 'n soldatenkoek. Hm... tussen haakjes, ik mag er toch op rekenen dat mijn veldbed en mijn slaapzak terug op mijn kamer komen?

DR.STIERS : Wees gerust, als de aflossing van Rosanne hier is, breng ik alles terug.

DOLF : Wablief! De aflossing ook nog. Geef mij dan ook maar een boterkoek en een kopje warme babeure, ik hoop dat het bij mij ook zijn uitwerking zal hebben.

ROSANNE : Dolfke ik zal dat direct naar uw kamer brengen.

(Dolf gaat hierop AF)

DR.STIERS : De korporaal begint er goed van te krijgen, zo'n tijd alvorens hij hem decideert.

ROSANNE : En toch is het 'n lieve... en... het is toch ook begrijpelijk dat Philomène zijn smaak niet is. Ze is te opdringerig.

DR.STIERS : Ik heb het eigenlijk over die boterkoek. En van opdringerigheid gesproken.

Vandaag komt mijn echtgenote haar nonkel François hier binnen brengen. Hij moet van haar voorkeursbehandeling krijgen, want er zit veel geld op.

ROSANNE : De nonkel van madam Busteberg valt precies niet te erg in uw smaak, dokter???

DR.STIERS : Och kind, 't is dan ook 'n 'bon-vivant' en bovendien dominerend van karakter, juist gelijk mijn madam.

(Ondertussen komt de dagdienstverpleegster Elisa op)

ELISA : Goede morgen. Dag dokter Stiers, dag collega... Was het rustig, vannacht???

(Gelijktijdig antwoorden de dokter en Rosanne)

DR.STIERS & ROSSANNE : NEE!!!!

ELISA : Hebt ge ook nachtdienst gedaan dokter? Wie heeft er zijn lepel weggesmeten vannacht? Alé... ik bedoel wie is er achter de kerk verhuisd??

ROSANNE : Elisa alstublieft! Zo 'n praat!!!

ELISA : Praat???? Dat is realistisch denken. Trouwens bij de inhuldiging van het home heeft madam Busteberg duidelijk de hoop uitgesproken dat het hier steeds het home van de komende en de gaande man zou zijn.

DR.STIERS : Ja mijn echtgenote is altijd zo spiritueel bij haar uitspraken. Vandaag wordt haar oom hier opgenomen. Terug zo iets van haar spirituele vondsten. Nonkel François mag van mijn part komen maar hij mag ook rap gaan.

ROSANNE : Dokter!!! Gij als volgeling van Socrates, zo'n woorden uit uwe mond laten vallen???

DR.STIERS : Ik weet het kind. Gisteren liet ik thuis ook iets uit mijn mond vallen en het resultaat is dat gij mij hier op dat veldbeddeke gevonden hebt.

ELISA : Och... Hoe romantisch, ik denk dat ik mij ook eens nachtdienst ga vragen.

ROSANNE : Elisa, gij met uw insinuaties. Hm... dokter, nu dat de aflos hier is, kan ik wel naar huis zeker?? Mijn dochter wacht.

DR.STIERS : Goed, ja ga maar naar huis. Ik doe het nu wel verder met de aflos hier.

ELISA : Serieus???

(Rosanne gaat af en ze neemt een tas karnemelk en een boterkoek mee bestemd voor Dolf)

DR.STIERS : Elisa... Gij blijft hier om mijn echtgenote en haar oom op te vangen. De inboekingsformulieren liggen klaar op mijn bureau. Ik vermijd liever nog het rechtstreeks contact met mijn vrouw. Ik ga eerst dat hemelbed weer naar Dolf zijn kamer dragen.

ELISA : Ja maar??? Dokter wat moet ik zeggen als madam Busteberg naar U vraagt?

DR.STIERS : Zeg haar maar dat ik de hele dag op die vergadering van de geriatische beurs ben.

ELISA : Eh... minuutje dokter. Ik ga dat opschrijven, want die moeilijke woorden vergeet ik nogal vlug. Geria... trische... Buzze! (beurs)

DR.STIERS : *(Slaat zijn ogen naar de hemel en terwijl hij af gaat heeft hij volgende uitlating)* Hoe is 't mogelijk????

ELISA : Oei-oei!! Hij zal dat toch niet persoonlijk genomen hebben?

(Men hoort ondertussen het duo Busteberg aankomen. Marie Belle Busteberg en haar oom François komen via de hoofdingang binnen)

M.BELLE : Voila!! Tonton François... on est là!! De infirmière wacht al op u zie ik.

ELISA : Goede morgen madam en euch... meneer...????

FRANCOIS : François!!! Mademoiselle!!!

M.BELLE : Is mon mari docteur Stière hier niet??

ELISA : Nee madam, hij is naar de... wacht ik heb het hier opgeschreven, ach ja... de geriatische 'Buzze'. (beurs)

M.BELLE : Ach bon d'accord. Kom 'Tonton' zet u maar 'n beetje op uw gemak in uw nieuwe thuis.

FRANCOIS : Marie Belle, vergeet niet dat ik niet wil liggen op een kamer alleen.

M.BELLE : Maar enfin Tonton... op een kamer alleen hebt ge meer privacy en het is maar 12.000 Fr. duurder per maand. Ge gaat uw gemak niet kennen.

FRANCOIS : Marie Belle ik wil aanspraak en compagnie. Trouwens, uw mari is hier ook al niet om mij te verwelkomen. Ik ben zeker niet van plan om hier uit te doven als een 'bougie'. (kaars)

M.BELLE : Maar Tontonke toch, hier gaat uw 'bougieke' zijn vlammetje maar tot zijn recht komen. Eenzaamheid wordt hier verpletterd door de staf, de verpleegsters en de vitaliteit van de bewoners.

ELISA : Ja meneer François, als ge 't mij vraagt, onze home bruist van de vitaliteit.

(Ondertussen komt Dolf op en men ziet zowel Dr. Stiers als Rosanne op de achtergrond vlug naar buiten lopen. Het is duidelijk dat de dokter niet wenst opgemerkt te worden door zijn vrouw en oom. Dolf reageert onmiddellijk op de voorgaande repliek van Elisa)

DOLF : Vitaliteit... aan wie zegt ge het. Zelfs mijn veldbed wordt hier 's nachts in het geniep gebruikt.

M.BELLE : Ha!!! Le colonel Adolphe!! Voila!! Tonton, dat is onze kolonel die jaren ons land verdedigde en nu hier in home Bustebèrge zijn welverdiende rust geniet.

DOLF : Madammeke van de 'docteur', eerst en vooral was ik korporaal. Ik heb wel een affaire gehad met mijn kolonel zijn vrouw en wanneer ik daaraan terug denk... dan kan ik zeker niet tot rust komen. Bovendien is het hier in het home ook 'n probleem voor mij met 'Den Blauwen Engel'.

M.BELLE : Blauwe Engel????

ELISA : Madam, dat is de bijnaam die Dolfke aan Philomène gegeven heeft.

M.BELLE : Zijn er problème met Philomène???

DOLF : Ja salut!! Ze kan de mens niet gerust laten.

ELISA : Dolf alstublieft!!!!

DOLF : Jullie hebben makkelijk praten. Jullie beseffen niet wat het is ganse dagen de vlucht moeten nemen voor de blauwe engel.

M.BELLE : Haha!!! De militair die vlucht voor de vrouw!!!

DOLF : Ik zou er niet om lachen madam. Ik ken dokters die in dezelfde schoenen zitten.

M.BELLE : Wat wilt gij zeggen? Welke 'docteur' bedoelt gij???

Kom vertel op.

DOLF : Zie nu!! Maar madam Busteberg. Ge wordt al zenuwachtig van één dubbelzinnig zinnetje. Die Philomène babbelt gelijk een dubbelzinnige 'sexy-clopedie'. Is er absoluut geen mogelijkheid dat ik van kamer kan veranderen, als ik maar ver van haar verdiep weg ben.

ELISA : Maar dat komt in feite toch goed uit. Madam uw Ton-ton wil toch niet alleen op een kamer leven.

M.BELLE : Enfin, ge gaat toch mijn Ton-ton niet koppelen aan die Philomène???

ELISA : Nee madam, ik bedoel dat meneer François toch samen met de korporaal die dubbele kamer op het gelijkvloers kan delen.

M.BELLE : Bon... maar Adolphe zal zich wel moeten aanpassen.

FRANCOIS : Bien sur, dat is zeker dat.

DOLF : Kameraad, ik ben hier al negen maanden, dus vanaf de "ouverture" van deze bunker. Ik ben nog altijd de mening toegedaan dat 'Bleukes' zich moeten aanpassen.

M.BELLE : Adolphe, mijn Ton-ton is niet zomaar 'n gewoon persoon.

FRANCOIS : Ja ik heb altijd een leidinggevende positie gehad. Ik was verschillende jaren 'conservateur van de musee des Beaux art'.

DOLF : Convoyeur van de Grand Bazar, wat is daar nu speciaal aan?

FRANCOIS : Oooch!!! ça alors!!!!

M.BELLE : Adolphe! Als ge de kamer wilt delen met mijn Tonton dan zult ge eerst en vooral wat beleefder mogen zijn.

ELISA : Ik stel voor dat we een proefperiode inlassen.

M.BELLE : Ja en lukt het niet, dan kan Adolphe nog altijd terug naar het verdiep van Philomène.

DOLF : Hm... voor mij is 't goed. Uw Tin-tin mag zelfs aan de ruit liggen. Als ik maar ver uit Philomène haar buurt ben.

FRANCOIS : Pardon... het is niet Tin-tin maar Ton-ton.

DOLF : Bon-bon.

ELISA : Dolf, wilt ge ons nu eventjes alleen laten, we moeten nog de administratieve

informatie noteren van meneer François.

DOLF : Wees gerust, ik laat jullie alleen. Ik ga ondertussen mijn 'Kitbag' vullen om mijn verhuis te doen. (AF)

(Wanneer Dolf weg is geeft François volgende opmerking)

FRANCOIS : Oh lala!!! Die milicien heeft beaucoup des notes op zijn zang.

ELISA : Meneer François, wees gerust, hij valt best mee. Ik denk dat jullie samen nog veel plezier zullen beleven. Met de korporaal zal u zich zeker niet vervelen. Maar kom, we moeten nu eerst ons vragenlijstje afwerken voor de 'take-in'. *(Ze haalt de vragenlijst uit het bureau van de dokter)* Ik zie dat de persoonsgegevens reeds ingevuld zijn.

M.BELLE : Ja... dat heb ik al gedaan met mijn home-computer; haha ha, dat klinkt als een woordspeling maar dat is het niet.

ELISA : Enfin... we beginnen er aan. Rookt ge???

FRANCOIS : Ja, des cigares... Corps Energique.

ELISA : Excuseer???

M.BELLE : Ja dat is Ton-ton zijn merk.

ELISA : Hm... ja... Speciale hobby's???

FRANCOIS : Ja... S... M..

ELISA : Wablief!!!!

M.BELLE : Ton-ton bedoelt... Schouwburg en Museum.

ELISA : Eet ge normaal???

FRANCOIS : Oui... met mes en 'fourchette'. (mes en vork)

M.BELLE : Ton-ton, de infirmière bedoelt: Geen dieet!

FRANCOIS : Marie Belle... ik ben niet doof. De infirmière vraagt, eet gij normaal?? En gij zegt: Geen die eet. Entre parentèses... ik eet alles.

ELISA : Jaja...ik begrijp het. Volgende vraag. Geen problemen met de incontinentie?

FRANCOIS : Maar enfin... Mijn potentie is volgens mijn leeftijd.

M.BELLE : Ja Tonton zijn thermostaat is onlangs nog gecontroleerd. Op dat vlak is alles in orde in bij Tonton.

ELISA : Ge bedoelt zijn prostaat zeker madam??

M.BELLE : Juist, ja. Tonton heeft hem altijd goed verzorgd. Hij is trouwens de enige celibataire (vrijgezel) in ons familie. Nooit heeft hij zich willen binden en dat omdat zijn fortuin niet in vreemde handen zou vallen. Ja, wij van de familie Bustebèrge weten ons kapitaal goed te beheren en zijn toch menslievend. Is het niet zo? Tonton???

ELISA : Die menslievendheid is me echter nog nooit opgevallen als ik mijn wedde ontvang.

M.BELLE : *(Verveeld bij deze uitlating)* Bon... Ik veronderstel dat het lijstje nu volledig ingevuld is?

ELISA : Juist nog die vraag of er een testament is opgemaakt en bij welke notaris het berust, staat nog open.

FRANCOIS : Dat mag je 'bareren' (schrappen), juist gelijk mijn cheques.

M.BELLE : Natuurlijk. Die vraag geldt niet voor mijn Tonton. Ik ben trouwens zijn enige erfgenaam... is het niet zo Tontonke en het is toch nog niet voor subiet? (onmiddellijk)

FRANCOIS : Et voila!!! De eerste jaren toch nog niet. Ik ben 'en plein forme'.

(Philomène komt op deze woorden in de hall en ze hoorde duidelijk deze laatste repliek)

PHILOMENE : Ja salut!!! Dat is hier ander vlees in de kuip.

ELISA : Philomenneke, maakt kennis met onze nieuwe gast... meneer François. Meneer François dat is Philomène.

FRANCOIS : Enchanter!!!

PHILOMENE : Juist 's morgens, als ik in mijn kuipje zit, ja dan durf ik al eens een ariaatje zingen. Ge moet maar eens komen luisteren. Ik zit op de eerste verdieping, kamer 69 en mijn bad is achter dat bloemetjes-gordijn.

ELISA : Och, meneer François is hier nog maar pas. Ge zult nog genoeg tijd hebben om elkaar beter te leren kennen. Een tasje koffie??

FRANCOIS : Ja als er maar geen 'Kanfèr' in zit.

PHILOMENE : Ik val misschien wel in herhaling... maar dat belooft, zeg ik. Als het maar niet

is gelijk bij die 'gamellen fretter' Dolf. Dat grapje duurt nu al maanden. Hij vlucht voor mij. Ik heb zelfs de tijd niet om hem eens serieus mijn gedacht te zeggen.

M.BELLE : Mijn tonton is veel breder van opvatting. Hij isT zeker niet te vergelijken met Adolphe. Luistert, Tonton blijf ondertussen hier maar een beetje bij Philomène en Elisa. Ik ga Adam zoeken om me te helpen bij het inrichten van uw kamer. *(Ze gaat af)*

(Elisa schenkt beide een kopje koffie in)

ELISA : Melk???

FRANCOIS : Alstublieft.

PHILOMENE : Zo zwart als mijn ziel.

(François drinkt van zijn kopje koffie doch spuwt het vrij onmiddellijk terug uit)

ELISA : Oei oei... Is hij nog zo heet???

FRANCOIS : Neen, maar wilt gij mij misschien vergiftigen? Het is precies 'café au babeure'.

ELISA : *(Elisa ruikt aan het kannetje waarvan ze vermoedde dat het gewone melk betrof)*
Maar dat is babeure ook. (karnemelk)

PHILOMENE : Och... Dr.Stiers zal weer problemen hebben met zijn vrouw.

FRANCOIS : Pardon!! Wat bedoelt gij daarmee, madam Philomène?

PHILOMENE : Zeg maar *'Menneke'.... 'Soite' (*afkortingen voor Philomène en François)

FRANCOIS : Euch bon... 'Menneke'... Waarom denkt gij dat Jean Philippe heeft des problèmes met zijn épouse???

PHILOMENE : Met zijn vrouw 'Soite', niet met haar poes. Luistert, iedere keer als er een haar in de boter zit, drinkt hij babeure.

FRANCOIS : Maar dat is een teken van 'n slechte 'caractère'.

PHILOMENE : Serieus?? Het zou mij dan ook niet verwonderen dat Dolf ook babeure in zijn gamelle giet.

ELISA : Maar Philomène toch... Kijk... als je van de duivel spreekt zie je zijn staart.